

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał

Sędziowie: SO

SO

Protokolant: sekr. sąd. Dominika

przy udziale prokuratora Prokuratury Prok. Okr. del. do Prok. Reg. Agaty Badury

po rozpoznaniu w sprawie **Jarosława**

podejrzanego o czyny z art. 230 § 1 kk i inne

zażaleń wniesionych przez podejrzanego i jego obrońców

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 14 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Kz 460/22

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 2 kpk

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że na podstawie art. 257 § 2 k.p.k. w zw. z art. 266 § 1 i 2 k.p.k. zastrzec, że środek zapobiegawczy zastosowany wobec podejrzanego Jarosława w postaci aresztu tymczasowego zostanie uchylony po wpłaceniu tytułem poręczenia majątkowego kwoty 200 000 (dwustu tysięcy) złotych płatnych na konto Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w terminie do dnia 15 maja 2022 r i pod taki warunkiem zostaną zastosowane na podstawie art. 275 § 1 i 2 kpk i art. 277 § 1 kpk wobec Jarosława środki zapobiegawcze w postaci zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu oraz dozór Policji polegający na cotygodniowym stawiennictwie w każdą środę w właściwej

Komendzie Policji dla miejsca zamieszkania podejrzanego; w pozostałym zakresie zaskarżone postanowienie utrzymując w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie, co do konieczności stosowania wobec podejrzanego środków zapobiegawczych.

Analiza akt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd Okręgowy zasadnie stwierdził istnienie przesłanek ogólnych oraz szczególnych wskazujących na potrzebę zastosowania (w istocie dalszego stosowania) wobec podejrzanego izolacyjnego środka zapobiegawczego. Zgromadzony dotychczas materiał dowodowy w wysokim stopniu uprawdopodobnia bowiem sprawstwo Jarosława w zakresie zarzucanych mu czynów.

Trafnie także Sąd II instancji dostrzegł wystąpienie szczególnych przesłanek dla zastosowania tymczasowego aresztowania wymienionych w art. 258 § 1 pkt 2 oraz § 2 kpk.

Realną jest bowiem w niniejszej sprawie obawa matactwa procesowego (art. 258 § 1 pkt 2 kpk). Lektura akt niniejszej sprawy dowodzi bowiem tego, iż gromadzenie dowodów nie zostało jeszcze zakończone, sprawa jest wielowątkowa, zaś wobec wymowy całości dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego, rodzaju i charakteru stawianych podejrzanemu zarzutów, realną jest obawa, że przebywając na wolności Jarosław mógłby podjąć działania zmierzające do mataczenia w sprawie, czyli zacierania śladów przestępstwa, a także kontaktowania się z osobami mającymi wiedzę na temat przestępstw jemu zarzucanych, celem uzgodnienia określonych wersji przebiegu zdarzeń i linii obrony. Powyższe jest tym bardziej prawdopodobne, jeśli zważy się na fakt, iż podejrzanemu zarzucono kilka przestępstw, przy czym niektóre z nich zagrożone są poniesieniem surowej kary pozbawienia wolności w rozumieniu art. 258 § 2 kpk.

Podnieść należy, że realność obawy matactwa nie wymaga udowodnienia, że takie działania były podejmowane, czy też będą podejmowane w przyszłości (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10.01.2007 r., sygn. II AKz 862/05). Nie ma także wymogu wskazywania, że podejrzany takie działania na pewno podejmie. W przepisie art. 258 § 2 kpk ustawodawca zawarł bowiem jedynie domniemanie prawne, iż zagrożenie surową karą samo przez się może skłonić podejrzanego do utrudniania postępowania. Podkreślić nadto należy, iż w przepisie tym mowa jest o „grożącej karze”, nie zaś o karze, „która zostanie oskarżonemu wymierzona”. Nawiązując w tym miejscu do treści zażalenia, wskazać zatem

należy, iż słusznie wymienił Sąd meriti grożącą podejrzanemu surową karę pozbawienia wolności - do 10 lat, jako jedną z przesłanek ujętych w art. 258 kpk, uzasadniającą zastosowanie wobec Jarosława tymczasowego aresztowania.

W realiach przedmiotowej sprawy istnieje jednak możliwość stosowania wobec podejrzanego środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym. Materiał dowodowy został już w dużej części zgromadzony, w tym w postaci zeznań świadków, którzy posiadali wiedzę na temat zarzuconych Jarosławowi czynów. Materiał ten został utrwalony i nie ma obawy, że może on zostać w jakikolwiek sposób zniekształcony. Podobnie sprawa wygląda z dowodami, które stanowią przedmioty oględzin procesowych. Podejrzany w areszcie tymczasowym przebywał przez 4 miesiące, a po jego krótkotrwałym opuszczeniu, brak jest jakichkolwiek przesłanek do stwierdzenia, aby dopuszczał się mataczenia w sprawie. Reasumując uznać należy, że skutecznie przeciwdziałać temu będzie obawa utraty wysokiej kwoty poręczenia majątkowego oraz możliwość ponownego tymczasowego aresztowania. Dla zapewnienia subordynacji procesowej Jarosława, jeżeli kwota poręczenia zostanie wpłacona, niezbędne wydaje się także zastosowanie dodatkowych środków zapobiegawczych – zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu oraz dozoru Policji. Prokurator te środki może rozbudować poprzez wprowadzenia zakazu kontaktowania się podejrzanego z określonymi osobami, które posiadają wiedzę na temat czynów zarzuconych podejrzanemu, i co do których mógłby podjąć bezprawne działania zmierzające do złożenia przez nie zeznań określonej treści.

Kwota poręczenia została określona w wysokości wyższej niż proponowana przez skarżących, albowiem postawione podejrzanemu zarzuty, jak też jego sytuacja majątkowa nakazują uznać, że konieczną barierą do zagwarantowania jego subordynacji procesowej winna być kwota określona w postanowieniu. Sąd uznał, że ustanawianie hipotek na nieruchomości należącej do żony podejrzanego i stanowiącej jej majątek odrębny (wg. oświadczenia) nie będzie skuteczne ani możliwe do szybkiej realizacji.

W ocenie Sądu Okręgowego nie występują okoliczności z art. 259 kpk, które nakazywałyby odstąpić od stosowania tymczasowego aresztowania. W tej materii swoją aktualność zachowuje także stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w zaskarżonym postanowieniu, które Sąd procedujący w niniejszym postępowaniu w pełni aprobuje.

Oczywistym jest, że pobyt w warunkach aresztu tymczasowego stanowi różnego rodzaju niedogodności dla podejrzanego oraz osób mu bliskich, jednakże jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowości i skuteczności prowadzonego śledztwa.

Wobec powyższego orzeczono o utrzymaniu stosowania wobec podejrzanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, przy czym zastrzeżono jego zmianę, jeżeli w określonym terminie zostanie wpłacone poręczenie majątkowe.